

පළමුවන කියුවීම

ඡායාචිත්‍ය 2:2-5

එසේකියේ දිවුප්පායා තමන්ගේ පොනේ ගත් පාඨයකි.

“මුත් කුරුලිකාරයෙන් වූවක් දේව ප්‍රකාශනය දෙනග්නේ ම ය.”

උන් වහන්සේ මට තතා කළ විට, දේවාන්මානුභාවය මා තුළට ඇතුළේ වී මා නැගැවුව සිටෙවිවේ ය. මට තතා කළ තැන් වහන්සේගේ හඩ මට ඇසුන්සේ ය. උන් වහන්සේ මෙසේ වදුල සේක. “මුනුහා පුද්‍රය, මට විරුද්ධව කුරලී ගුස්සි, කුරලිකාර ජාතියක් වන ඉශ්‍රායෝල්වරුන් වෙත මම තුම් යවම්. ඔවුහු ද ඔවුන්ගේ පියවරු ද අද ද්විස දක්වා මට විරුද්ධව දේශීකම් කළහ. ඒ සෙනග මුරන්ඩ් දැඩි සිත් ඇත්තේ වෙති. මම ඔවුන් වෙත තුම් යවම්. තුම් ද, “මහෝත්තම දේවී ස්වාමින් වහන්සේ මෙසේ වදුරන සේකු”යි ඔවුන්ට කියන්න. ඔවුන් කුරලිකාර මුනුහායන් වන බැවින් සවන් දුන්නත්, තුදුන්නත් ඔවුන් අතරෙහි දිවුස්වරයෙනු සිටින බව ඔවුන් දනශනු ඇත.

දේවී වාක්‍යය එසේ ය.

දේවීයන් වහන්සේට ස්තේෂ්‍රී වේවා.

පිළිතුරු හිය

හිතාවලිය 123:1-4

පිළිතුරු: සම්දුනි, ඔබ දෙස අපගේ දෙනෙන් ඔසවමු.

හිය: සග ලෙව වැඩ වසන සම්දුනි, ඔබ දෙස මාගේ ඇස් ඔසවමි. බලව දුස්‍යකුගේ ඇස් සිය ස්වාමියාගේ අත දෙසත්, දුස්‍යකුගේ ඇස් සිය ස්වාමිදුවගේ අත දෙසත්, යොමු වී තිබෙන්නාත් මෙන්, අපේ දෙවිදුන්නාගේ කරුණව අප වෙත පහළ වන තෙත් අපේ දෙස එතුමාණන් දෙස යොමා තිබේ. සම්දුනි, අපට කරුණ කළ මැනව. අපට කරුණ කළ මැනව. මන්ද, අපි අධික ලෙස තින්දුවට ලත් වී සිටියෙමු.

සුව පහසු බෙමින් සිටින අයගේ උපහාසයටත් අහංකාරීන්ගේ තින්දුවටත් අපි බොහෝ කළේ ලත් වී සිටියෙමු.

දෙවන කියුවීම

2 කොරින් 12:7-10

ඛද්ධ වූ පාවුලු අපෝස්ත්‍රා තමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද දෙවන හසුනෙන් කොටසකි.

“ මුශ්‍රීයෙන් වහන්සේගේ ගක්කිය මා කෙරෙහි පිහිටි පිණීස මාගේ දුර්වලකම් ගැන ඉන සාක්ෂීයෙන් පාවුලු කරන්නේ.”

ඒ එල්ලිදරව් කිරීම්වල අති උතුම්කම කරනාකොටගෙන, මා හිස උදුම්මා නොගන්න පිණීස, මට පහර දීමට සාතන්ගේ දුතයෙකු වැනි, ගර්රයේ කා වැළැඳුණු ක්වුවක් හා සමාන ජීඩාවක් මට දෙන ලද්දේ ය. එසේ වූයේ මා හිස උදුම්මා නොගන්න පිණීස ය. එය ඉවත් කරන මෙන් තුන් වරත් මම ස්වාමින් වහන්සේගේ ඉල්ලුවමි. උන් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “මාගේ බලය පරිපුරුණ වන්නේ දුර්වලකම් ද බැවින්,

මාගේ වරප්‍රසාදය ඔබට සැහේ යැයි වදාල යේක. එබැවින් ත්‍රිස්තූස් වහන්සේගේ ගත්තිය මා කෙරෙහි පිහිටින පිණිස මාගේ දුර්වලකම් ගැන ඉතා සන්නේගයෙන් පාරවු කරන්නේම්. එහෙයින් ත්‍රිස්තූස් වහන්සේ උදෙසා පැමිණෙන දුර්වලකම් ද, අන්තර ද, අගලීයකම් ද, පිඩා ද, විපත්ති ද, මම සතුවින් පිළිගත්ති. කුමක් නිසාදයත් දුර්වලව සිටිය දී ම මම ගත්තිසම්පන්න ව සිටිමි.

දේව වාක්‍ය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තෝත්‍ර වේවා.

සාධිකාරය

පුත්‍ර 1:14,12

ආලේෂ්‍ය! ආලේෂ්‍ය!

බරමයාණ් මිනිසත් බව රගෙන අප අතර වැඩ විසු යේක.

ලින්වහන්සේ අදාළත් අයට, දෙවියන් වහන්සේගේ දරුවන් ලෙස උපත ලැබේම් වරම ලින්වහන්සේ දෙවා වදාල යේක.

ආලේෂ්‍ය!

ඇද්ධවා සුවිශේෂය

මාත්‍ර 6:1-4

සුවිශේෂක මාත් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍ය නම් මෙයේය.

“දිවුසිවරයෙකුට ගරු බුහුමන් නැත්තේ සිය ගම් දී පමණ ය.”

පේසුස් වහන්සේ එතැනින් තික්ම සිය රටට පැමිණි යේක. ග්‍රාවකයේ ද උත් වහන්සේ පිටිවරා ගියහ. එය සබත් දින වුයෙන් උත් වහන්සේ දරම්කාලාවහි උගන්වත්න පටන්ගත් යේක. උත් වහන්සේට සවත් දුත් සුම්භාය විස්මිත ව, “මොහුට මේ දේවල් පහල වුයේ කොහොත් ද? මොහුට දී තිබෙන මේ ප්‍රයුව තිමෙක් ද? මොහු අතින් කරනු ලබන හාස්කම් කවරේ ද? මොහු ව්‍යුවා තොවී ද? මරියාගේ පුතා තොවී ද? ජාතොත්, ජේසේප්, ජුදස් හා සිමොන් යන අයගේ සහෝදරයා තොවී ද? මොහුගේ සහෝදරයෙන් අප අතර සිටිනවා තොවී ද? තියා ඔවුනු උත් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කළහ. පේසුස් වහන්සේ කතා කරමින්, “දිවුසිවරයෙකුට ගරු බුහුමන් නැත්තේ සිය ගම් දින්, නැදුයන් අතර දින්, තම ගෙදර දින් පමණකු” යි වදාල යේක. එහිදී රෝගින් ස්විල්ප දෙනෙකු පිට අත් තබා සුව තිරීම හැර, අත් තිසි හාස්කමත් කරන්න උත්වහන්සේට තොහැනි විය. ඔවුන්ගේ අවිශ්වාසය ගැන උත් වහන්සේ මවිත වූ යේක.

සුවිශේෂ වාක්‍ය එසේ ය.

ත්‍රිස්තූති ඔබ වහන්සේට ප්‍රගාසා වේවා.